

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

PN.II.0912-6/ 4 /04

Sygnalizacja

Wrocław, dnia 6 lipca 2004 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zmian.), organ nadzoru stwierdza, że w uchwale Rady Miejskiej w Lubawce Nr VII/144/2004 w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego, z dnia 25 czerwca 2004 r., zapis § 2 ust. 2 zawiera zapis naruszający prawo w sposób nieistotny, co uzasadnia wskazanie jego niezgodności z prawem – bez stwierdzania nieważności tego fragmentu uchwały.

Uzasadnienie

Podczas sesji dnia 25 czerwca 2004 r. Rada Gminy Lubawka podjęła m.in. uchwałę Nr VII/144/2004 w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego, (zwaną dalej „uchwałą”), która wpłynęła do Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 5 lipca 2004 r. W trakcie postępowania nadzorczego, Wojewoda stwierdził, że w uchwale tej znajduje się zapis naruszający prawo w sposób nieistotny, co uzasadnia wskazanie naruszenia prawa.

Zapis § 2 ust. 2 uchwały w brzmieniu: „Zajęcie pasa drogowego przez okres krótszy niż 24 godziny jest traktowane jako zajęcie pasa drogowego przez jeden dzień” powtarza regulację, zawartą pośrednio w art. 40 ust. 4 i 6 ustawy. Przepisy te upoważniają radę gminy do ustalania dziennych stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Z ich konstrukcji wynika, że opłatę tą wnosi się za każdy rozpoczęty dzień zajęcia pasa drogowego, a zatem sama ustawa przewiduje, że zajęcie pasa przez okres krótszy niż 24 godziny od początku zajęcia lub od rozpoczęcia kolejnej doby zajęcia – traktować należy jak kolejną dobę, za której rozpoczęcie należy się opłata.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. (Dz.U. Nr 100 poz. 908) stwierdza, iż „W rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych” (§ 143), a jego § 118: „Do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale V” rozszerza ten zakaz także na akty prawa miejscowego. Celem ustawodawcy było uniknięcie niejasności, dotyczących źródła prawa, z którego pochodzą konkretne regulacje. Jeśli tę samą materię regulują akty prawne różnego rzędu (np. ustawa i uchwała), pojawia się problem interpretacyjny, który prowadzić może do naruszeń prawa. W związku z tym uznać należy, że akt prawa miejscowego nie może normować tych zagadnień, które zostały już unormowane aktami wyższego rzędu i dotyczyć powinien tylko tych spraw, które leżą w kompetencji rady gminy, a nie zostały już uregulowane aktami wyższego rzędu. W związku z tym zapisy uchwały, które powtarzają regulacje zawarte w ustawach, stanowią naruszenie prawa.

Ponieważ regulacja, zawarta w uchwale, nie została w identyczny ani w podobny sposób wprost umieszczona w ustawie – powtórzenie nie ma charakteru dosłownego i nie stanowi podstawy do uchylenia całego zakwestionowanego zapisu z powodu istotnego naruszenia prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

z up. WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

Andrzej Kubisa
DYREKTOR WYDZIAŁU
Prawnego i Nadzoru